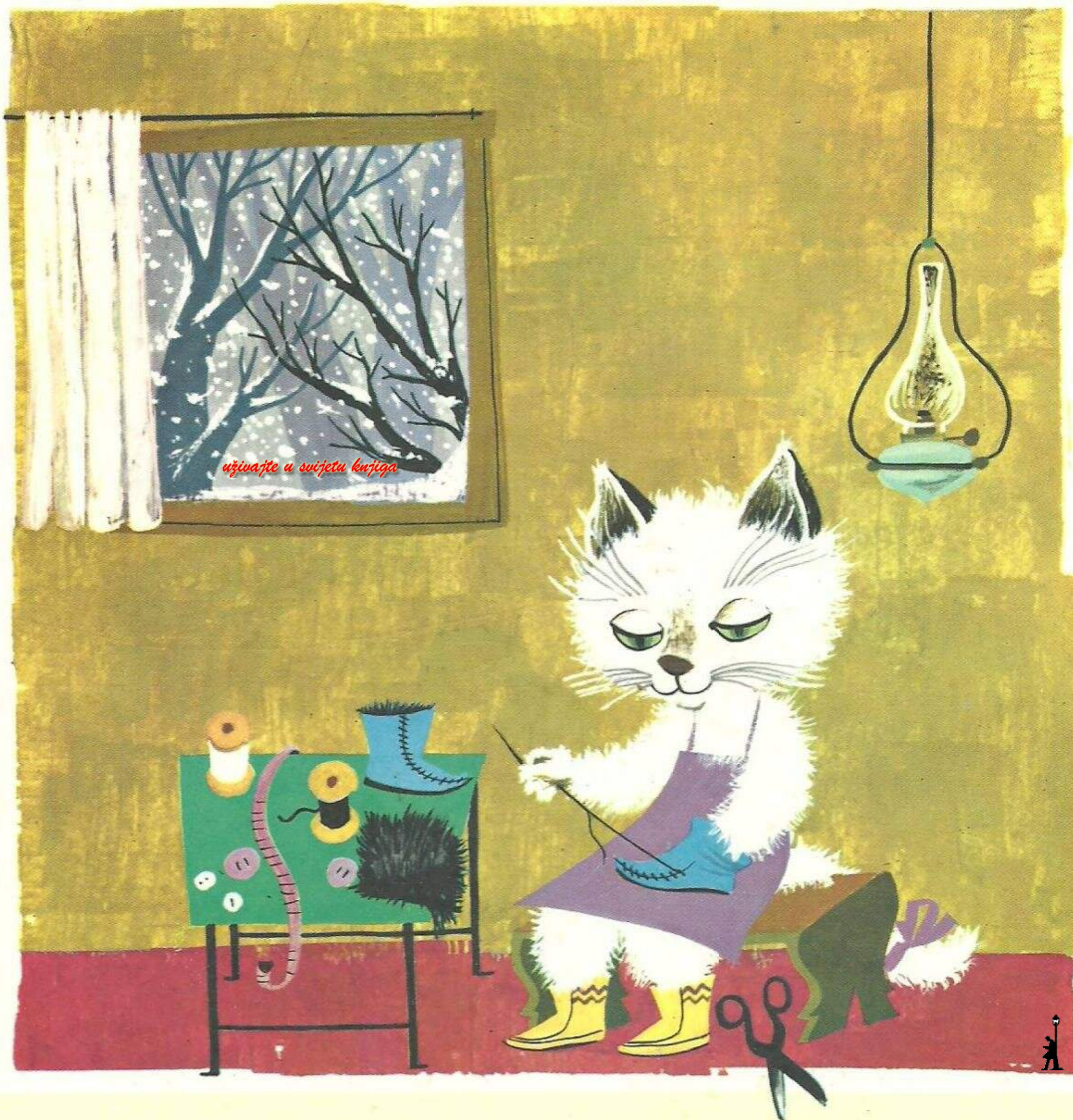

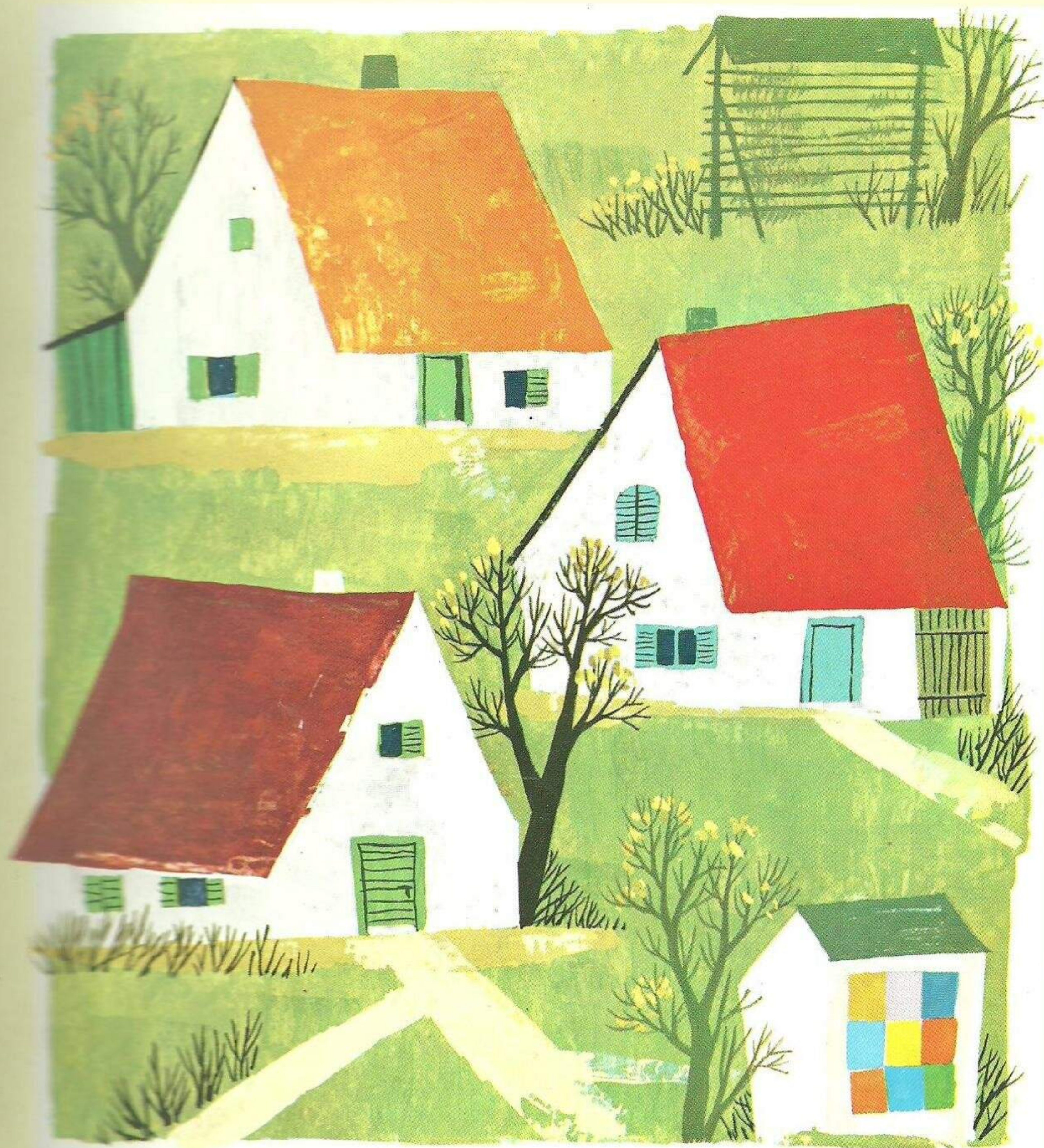

ELA PEROCI

Maca papučarica

ILUSTRIRALA

ANČKA GOŠNIK-GODEC

U MALOM SELU SU MALE KUĆE, I U SVAKOJ KUĆI IMA DJECE. U ŠARENIM SU KOŠULJICAMA, OBUVENA U CRVENE I PLAVE PAPUČICE. U SELU JE SVE VRLO UREDNO. SVE SU KUĆE BIJELE, SVI KROVOVI NA NJIMA CRVENI, NA SVIM PROZORIMA ZELENI KAPCI, SVA SU DVORIŠTA POMETENA, I CESTA JE RAVNA.

SVE JE U NAJLJEPŠEM REDU, SAMO SU DJECA NEUREDNA. UVEČER, PRIJE SPAVANJA, NIKADA NE SPREME PAPUČICE. SUTRADAN UJUTRO TRAŽE IH POD STOLOM, IZA PEĆI, NA STEPENICAMA, U KOLICIMA, MEĐU DRVIMA, U DŽEPU OČEVA KAPUTA, I NAKON DUGOG TRAŽENJA JEDNU PAPUČU NAĐU U KUHINJI, A DRUGU U SOBI.

JEDNOG JUTRA, KAD SU U SVIM KUĆAMA U MALOM SELU VEĆ KUHALI DORUČAK A DJECA SE BUDILA, JANEZ JE UZALUD TRAŽIO SVOJE PAPUČE.

»MAMA, GDJE SU MOJE PAPUČE?« UPITAO JE ON.

»AKO IH SINOĆ NISI SPREMIO NA PRAVO MJESTO, ODNIJELA IH JE MACA«, ODGOVORILA JE MAMA.

»MAMA, GDJE SU MOJE PAPUČE?« DOZIVALA JE ŠPELICA U SUSJEDNOJ KUĆI.

»AKO IH NISI SINOĆ SPREMILA, ODNIJELA IH JE MACA«, REKLA JE I NJEZINA MAMA.

»MAMA, GDJE SU MOJE PAPUČE?« PITAO JE TINE U TREĆOJ KUĆI.

»MACA IH JE ODNIJELA, JER IH NIKADA NE SPREMIŠ«, ODGOVORILA MU JE MAMA.

»MAMA, GDJE SU MOJE PAPUČE?« UPITALA JE TONKA, A MAMA JOJ ODGOVORILA: »MACA IH JE ODNIJELA.«

U CIJELOM SELU MIRISALO JE NA SLATKU BIJELU KAVU, A DJECA SU BILA GLADNA. SJELA SU ZA STOL, ONAKO BOSA. NAPILA SU SE TOPLE KAVE, A ZATIM JE JANEZ STAO NA KUĆNI PRAG I POZVAO PREKO CESTE: »ŠPELICE, DODI!«

ŠPELICA JE ODMAH DOTRČALA NA PRAG I REKLA: »RADO BIH DOŠLA, ALI NE MOGU. MACA MI JE ODNIJELA PAPUČE.«

»TINE!« ZVALI SU JANEZ I ŠPELICA, »DODI K NAMA!«

TINE JE DOTRČAO NA PRAG I REKAO: »MACA MI JE ODNIJELA PAPUČE.«

I TONKICA JE DOŠLA BOSA NA KUĆNI PRAG. JER, I NJOJ JE MACA ODNIJELA PAPUČE.

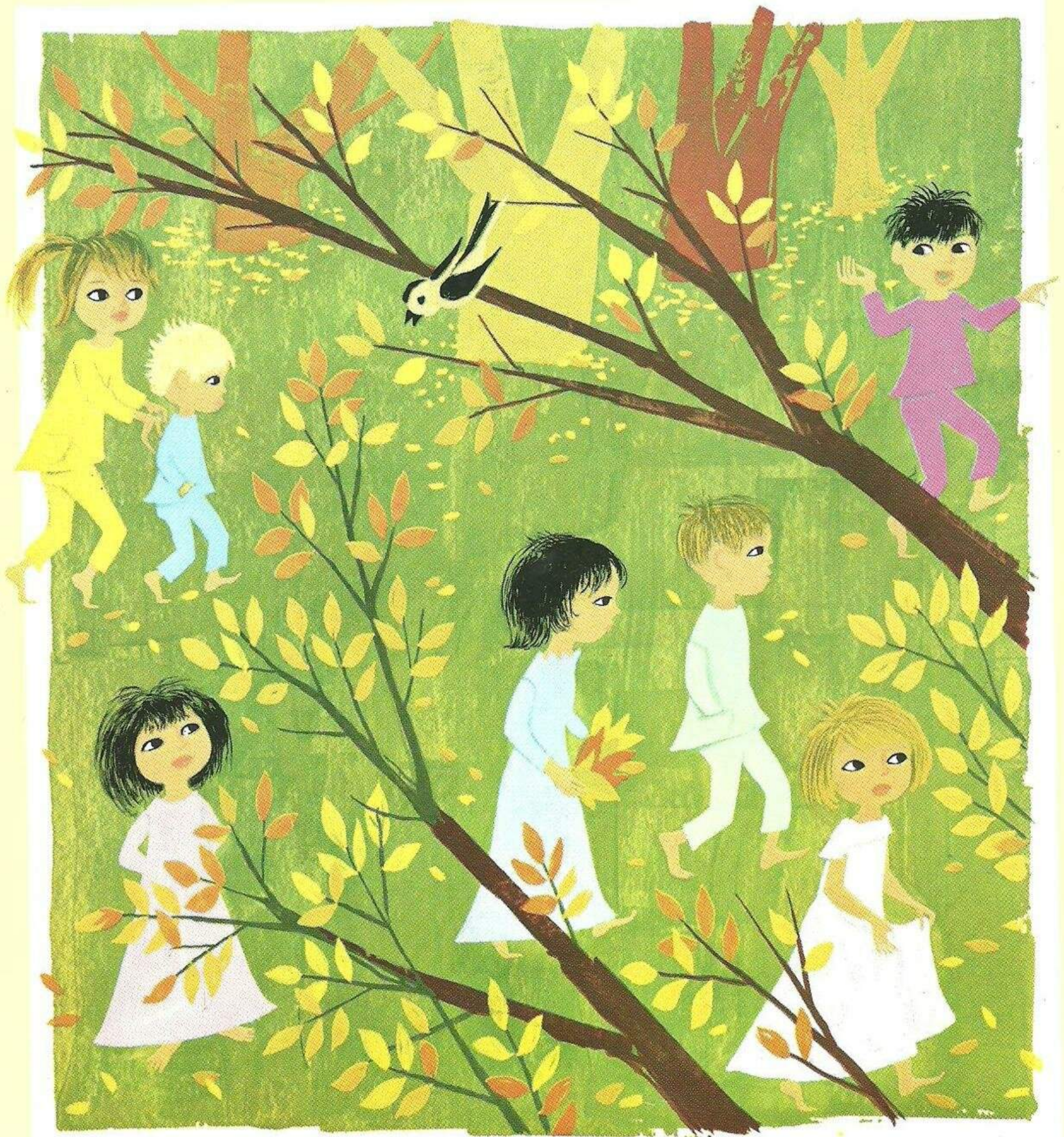
NA SVIM KUĆAMA DJECA SU OTVARALA VRATA I BOSA IZLAZILA NA PRAG!
»MACA MI JE ODNIJELA PAPUČE!« DOVIKIVALA SU JEDNO DRUGOME. BILO IM JE HLADNO I PREMJEŠTALA SU SE S NOGE NA NOGU.

ZATIM JE ZASJALO SUNCE, I DJECI JE BILO TOPLO. BOSA, U ŠARENIM KOŠULJICAMA IZIŠLA SU NA CESTU. PITALA SU SE: »KAMO JE MACA ODNIJELA NAŠE PAPUČE?«

»POTRAŽIMO MACIN DOM!« REKAO JE JURICA. I KRENULA SU.
SKRENULA SU S CESTE I HODALA PO ROSNOJ TRAVI. DOŠLA SU DO ŠUME,

I IŠLA SVE DALJE I DALJE. HODALA SU PO MAHOVINI, SLUŠALA PJEV PTICA, RAZGRTALA GRMIĆE I TRAJILA MACIN DOM.

USRED ŠUME NAŠLA SU BIJELU KUĆICU S CRVENIM KROVOM. PROZORI SU BILI PUNI CVIJEĆA A NA VRATIMA JE BIO NATPIS: »MACA PAPUČARICA«.

MACA JE ČULA DJECU I OTVORILA IM VRATA.

»ŠTO ŽELITE, DRAGA DJECO?«

»PAPUČE!« MOLILA SU DJECA.

ONA IH SVE POZVA U KUĆICU. U KUĆICI SU BILE POLICE, A NA POLICAMA PLAVE I CRVENE PAPUČICE. KAKAV JE SAMO RED BIO U KUĆICI! DJECA SU ZANIJEMJELA.

»SVATKO NEKA UZME SVOJE PAPUČE«, REKLA JE MACA PAPUČARICA. ALI TO NIJE BILO LAKO. PAPUČE SU BILE OČIŠĆENE I POKRPANE. SVI SU OTRGNUTI GUMBI BILI PRIŠIVENI. DJECA SU IH IPAK RASPOZNALA.

ALI BOBEK, NAJMANJI MEĐU DJECOM, NIJE NAŠAO SVOJE PAPUČE. SVA SU DJECA VEĆ BILA OBUVENA, A ON JE SVOJE JOŠ TRAŽIO.

AKO PAPUČE NE NADEŠ, MORAT ĆEŠ BOS KUĆI«, REKLA JE MACA PAPUČARICA. BOBEKA SU NOGE ZEBLE, I TEK ŠTO NIJE ZAPLAKAO. NJEGOVE SU

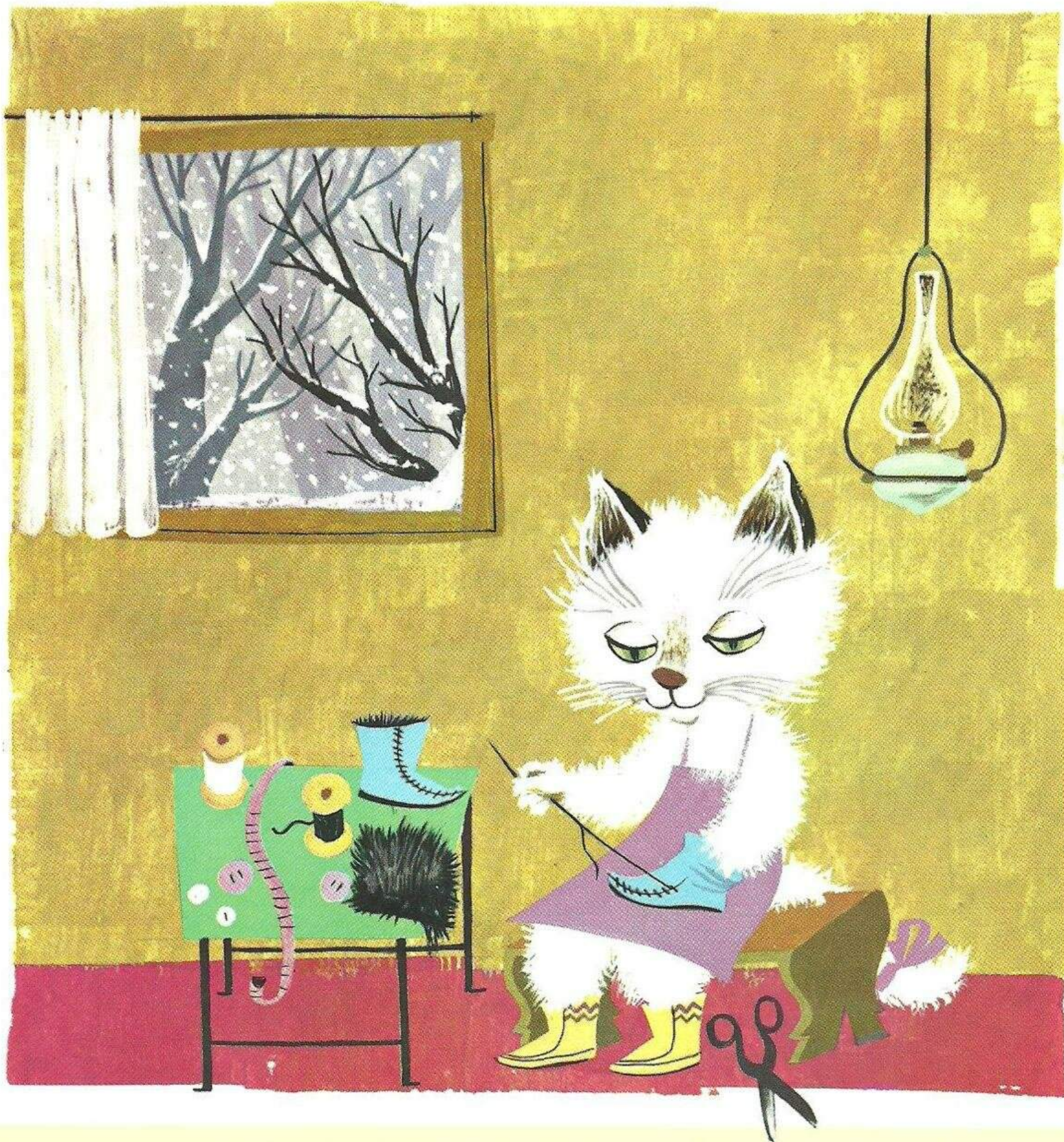

PAPUČE BILE PODERANE, A NA POLICI NIJE BILO PODERANIH PAPUČA.

DJECA SU VEĆ IZLAZILA IZ KUĆICE, BOBEKU JE BILO SVE HLADNIJE, A MACA PAPUČARICA MU JE GOVORILA: »BOS ĆEŠ IĆI KUĆI.«

»PREHLADIT ĆU SE«, REKAO JE BOBEK I SMILIO SE MACI.

»TI SI NAJNEUREDNIJI, ALI SI NAJMANJI I MOŽDA BI SE ZAISTA PREHLADIO OSTANEŠ LI BOS«, REKLA MU JE I DONIJELA PAPUČICE. BILE SU ZAKRPANE I ČISTE. DOPRATILA GA JE DO VRATA.

»KAD ZAPADNE SNIJEG, SAŠIT ĆU TI NOVE PAPUČE«, OBEĆALA MU JE MACA. TO SU ČULA I OSTALA DJECA PA SU SE OKRENULA I ZAMOLILA:

»I MENI! I MENI!«

MACA PAPUČARICA IM MAHNU I OBEĆA: »I VAMA ĆU SAŠITI PAPUČE!« ZATVORILA JE KUĆICU I KROZ PROZOR GLEDALA KAKO DJECA U KOŠULJICAMA I CRVENIM I PLAVIM PAPUČICAMA ŽURE KUĆI. POSLJEDNJI JE TRČAO BOBEK.

»BOBEKU ĆU SAŠITI NAJTOPLIJE PAPUČICE, VISOKE, PREKO GLEŽNJEVA.
JANEZU ĆU SAŠITI TAKVE DA ĆE U NJIMA MOĆI I VJEŽBATI.
ŠPELIČINE PAPUČICE BIT ĆE LIJEPE KAO I MAMINE.
TINETU, KOJI IZGUBI SVAKI GUMB, MORAM SAŠITI PAPUČICE BEZ GUMBI.
TONKI ĆU SAŠITI PAPUČICE S KIĆANKAMA. A OSTALOJ DJECI?
SVAKOME ONAKVE KAKVE NAJVIŠE ŽELI.
DA, TAKO ĆE SVI BITI ZADOVOLJNI, RAZMIŠLJALA JE MACA PAPUČARICA
GLEDAJUĆI ZA DJECOM. ZATIM JE ZATVORILA PROZOR I ZASPALA.
DANAS SNIJEŽI PA MACA PAPUČARICA ŠIJE PAPUČICE ZA DJECU IZ MALOGA
SELA. PODSTAVIT ĆE IH ZEČJOM KOŽOM, DA BUDU MEKŠE.
TKO ZNA HOĆE LI IH DJECA SPREMATI PRIJE SPAVANJA?

